

Dagen bekræftede, hvor privilegerede vi havde været

Vi kom fra alle verdenshjørner for at gense og genopleve hinanden 50 år efter vort livs store oplevelse.

Der blev kigget godt på navneskiltene, smilet og givet mange gensynskram og -klap på skulderen ved den flotte frokostfest

Her var vi efter så mange år igen sammen -vi kom fra meget forskellig hjemlig baggrund, blev stuvet ombord i et traditionsrigt AFS-skib ganske langt fra Danmark, og i 10 dage var vi det danske AFS 1966-67 hold.

Minderne om overfarten kom op til overfladen under den livlige snak omkring jubilæumsbordene, og vi havde alle vidt forskellige oplevelser "ovre i Amerika". Året efter blev venskaber skabt og genopfrisket på hjemrejsen, og mange har vi ikke set hinanden i 50 år, men vi følte alle, at vi havde noget stort til fælles.

Alle var enig i, at det var vort livs store oplevelse og én, som har præget os for livet, og hvor den enkeltes udvikling var med til at forme det videre liv.

Visse hærdede 50-årsjubilarer fortsatte samværet til sidst på aftenen, hvor vi skiltes, gik hver til sit og var en god oplevelse rigere.

Ses vi mon igen? Ja, hvis vi står ved vor snak, om at ses igen om et par år, så ses vi igen.

Vor korte dag sammen bekræftede, hvor privilegerede vi havde været, hvor meget vor fælles oplevelse dengang stadig binder os, vore familier og ungdomsvenner i Amerika sammen trods vore vidt forskellige livsbaner, og vi har gjort – og gør fortsat - vort til at efterleve AFS-mottoet fra dengang:

*Walk together, talk together,
all ye peoples of the earth;
then and only then
shall ye have peace.*